

HOE vaak, mijn God, wordt een mens geconfronteerd met onmacht en onvermogen. Ik heb het daar moeilijk mee, zonder meer. Ik zou de dingen soms anders willen, wil soms de situaties van mensen veranderen. Maar wie ben ik, en wat betekenen mijn verlangens? Aan de basis ervan ligt alvast de wens dat het goed mag gaan met anderen. Misschien moet ik ook hierin nog meer op U vertrouwen?

Onmacht en onvermogen

ANITA GALLE

Uw mensen kunnen soms zo eenzaam vertoeven in lijden. Ik zou dan willen helen, maar kan dat niet. Ik heb het gevoel dat ik op zo'n momenten, behalve bidden, slechts kan proberen er voor die mensen te zijn. Waarom ben ik dan toch zo ongeduldig, vraag ik me af. Ik zou beter moeten weten. Soms wijst de tijd de weg, dat heeft het leven me alvast geleerd. De laatste jaren brachten me, ondanks en te midden van moeilijkheden, heel wat bij en ik vertrouw erop dat dit leerproces nog niet is afgerond.

Mijn lieve God, wij hebben in onze woonkamer een schrijfbord. Mijn broer schreef er eens op dat het leven eigenlijk te kort is om te veel aandacht te schenken aan wat anderen over je denken. Ik voel aan dat dit juist is, al ervaar ik dat het me toch niet ongevoelig laat wat anderen van me denken. Soms kan ik dit overstijgen, op andere momenten lukt me dat heel wat minder. Maar als ik er kan zijn voor anderen, voel ik me echt begenadigd. Tegelijk ontdek ik als het ware steeds meer verborgen lijden.

Waarom moet dit lijden zo verborgen blijven, mijn God? Waarom dragen mensen zo vaak leed mee waarvoor ze geen thuis vinden? Ze blijven gewoon functioneren, ze moeten wel. Alles draait verder, maar in hen kan soms zo'n onmacht wonen. Is dat een wonder dat zo iemand het alsnog volhoudt?

Soms zou ik willen dat U meer tussenbeide kwam, mijn God. Ik weet dat U niet op die manier de zaken in handen neemt, maar U verstaat me wel, daar ben ik zeker van. Een mens is niet gemaakt om aan onmacht ten onder te gaan. U hebt toch gezegd dat er leven moet zijn voor iedereen, en wel in overvloed. Wanneer onmacht echter het leven onmogelijk maakt, dan ervaart een mens de stroom van leven niet langer.

Wonen in me te veel levensverhalen van anderen, vragen te veel verhalen om mijn aandacht en gebed, dan moet ik er op letten dat ik zelf de nodige ruimte blijf vinden. Ik voel dan aan dat ik lange tijd bij U moet vertoeven, mijn

God. Dat ik tochtgenoten moet opzoeken, om zelf niet te zeer gebukt te gaan onder wat allemaal op me afkomt.

De laatste tijd kijk ik veel, of beter, leer ik te kijken naar de lucht. Het kan me goed doen om te turen in de blauwe lucht met een stralende zon, of te zien hoe de meest wondere kleuren geeft die in een mum van tijd veranderen.

Het is of dat turen in de eindeloosheid me een soort tegengewicht biedt. Want ik heb soms het gevoel dat het leven veel te kort is, ik zou nog zo veel willen doen. Ik moet nog meer leren, mijn God, dat U me zult geven wat ik doen kan.

Ik leer dat het te midden van onmacht de kunst is om afstand te nemen. Het is of net zoals in de natuur antwoorden langzaam vorm aannemen. Ik dank U, mijn God, dat U me dit leert. Het is of ik op die manier deel in uw manier van omgaan met ons. Waarheen wegen leiden, is een vraag die we moeten durven uit handen te geven. Ik ben wie ik ben. Ik tracht te doen wat ik kan doen, en wil steeds meer leren daarmee tevreden te zijn. Ik ben er zeker van dat U, mijn God, me verder leidt in mijn leven, dit zowel in het grote als het kleine, dag per dag. Op die manier blijf ik in contact met het mooie, het goede, het deugddoende. Met de liefde, met uw kracht die in ons, mensen, woont. En dat alles blijft steeds verrassend nieuw.

OMROEP

• 13 april, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas).

Extra lange aflevering in de serie Wereldbeelden, ter gelegenheid van zijn 75ste verjaardag van kardinaal Danneels. Uiteraard komt de jarige zelf uitvoerig aan het woord, maar Braambos vroeg hem ook twee gasten uit te nodigen om voor de camera te komen praten over godsdienst, geloven en God. Het werden opmerkelijk geen theologen of kerkmensen, wel twee kunstenaars. De kardinaal koos namelijk voor de Nederlandse schrijver Willem-Jan Otten en de Franse schilder Arcabas. Uit het gesprek wordt snel duidelijk hoezeer de kardinaal zich met zijn gasten verbonden weet. Zelf is kardinaal Danneels door zijn beeldende manier van spreken en zijn durf een graag geziene gast in de media. Lucette Verboven blikt met de kardinaal zowel naar het verleden als naar de toekomst. Welke uitdagingen ziet hij opdoemen? Wat drijft hem? Wat is zijn wereldbeeld?

**Mijn lieve God,
laat me steeds opnieuw
thuiskomen bij U,
met alle onmacht
en onvermogen
die ik in me
en rondom mij ervaar.
Ik leg alles in uw handen.
U aanhoort me,
daar ben ik zeker van.**

De vrome kudde

DREIGENDE TAAL

De Belgische ambassadeur in Rusland komt op audiëntie bij de Vladimir Poetin, bijna Russisch president af. Hij zegt plechtig: — Mijnheer de president, België verklaart hierbij Rusland de oorlog.

Poetin schiet in een lachstuip, waarop de Belgische ambassadeur een tikje verbolgen:

— Nou, wij hebben namelijk wel drie gevechtsvliegtuigen.

Lacht Poetin:

— Nee toch? Rusland heeft er wel drieduizend.

Beetje ongerust belt de ambassadeur Brussel. Even later is hij terug in het Kremlin met een boodschap van de Belgische regering:

— Toch verklaren wij jullie de oorlog. We hebben namelijk ook zeven tanks.

Weerom moet Poetin onbedaarlijk lachen. Hij zendt de Belgische ambassadeur weg met de woorden:

— En wij hebben er wel zevenduizend!

Opnieuw spurt de Belgische ambassadeur naar de telefoon, en als hij andermaal terugkeert, heeft hij nieuws:

— Mijnheer de president, en toch verklaart België Rusland de oorlog! En pas maar op, ons leger is wel vijfhonderd manschappen sterk.

Waarop een onbedaarlijk schaterende Poetin:

— En wij hebben er wel een kwart miljoen...

Wanneer de ambassadeur daarop terugkeert van zijn zoveelste telefoontje naar Brussel, lijkt hij wat ontdaan. Hij zegt:

— Heu, bij nader toezien besluiten we toch maar af te zien van een oorlog met Rusland. Onze regering weet namelijk niet waar ze al die krijgsgevangenen moet laten.

Ingezonden door Urbain Vrijdaghs

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven* • *Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

VLAAMSE PUZZELS DEPUZZELAAR

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.

Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: MIDDENVELD

vruchten-sap	4	wintersporter	de onbekende	mager	voorzetsel
belezen persoon	4	manke-ment	oude lengtemaat	verzet	regeling
dieren-bek				een zekere	nauw
gescherk				domina	9
reptielen-bak	10		lidwoord		Gedepu-ten Staten
lucht-blaas			koordans		Europese taal
		6	onder-wijstype	rust-teken	3
Europese hoofd-stad		wind in Frankrijk		kunst-leer	
		Bijbelse vrouw			
aarts-bisschop			berg-meubel		2
groot-vader	5	kook-gerie	na de middag		namelijk
				8	voorzetsel
		deel v.h. lichaam			

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----